

ลักษณะทางสังคมและลักษณะทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมหลีกเลี่ยงอบายมุข ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Social and Psychological Factors related to Temptation Avoidance Behaviors of Students in Secondary School in The North - East Region

มัณฑลีย์ เปี่ยมดี¹, ดร.ฐาตุกร จันประเสริฐ²

¹นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

²อาจารย์ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง ลักษณะทางสังคมและลักษณะทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมหลีกเลี่ยงอบายมุขของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาตัวทำนายสำคัญและอำนาจการทำนายพฤติกรรมหลีกเลี่ยงอบายมุขด้วยลักษณะทางสังคม และลักษณะทางจิตทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยตามลักษณะชีวสังคม จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 742 คน เก็บข้อมูลด้วยแบบวัดประเภทมาตรประเมินค่า 6 ระดับ จำนวน 1 ฉบับ (8 ตอน) โดยผู้วิจัยได้สร้างขึ้นใหม่ตามนิยามปฏิบัติการและนำแบบวัดมาปรับปรุง มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา ระหว่าง .738 - .925 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นของพฤติกรรมหลีกเลี่ยงอบายมุข ด้านรวมและด้านย่อย 6 ด้าน ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่เป็นตัวทำนายสำคัญในการทำนายพฤติกรรมหลีกเลี่ยงอบายมุขด้านรวม ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมหลีกเลี่ยงอบายมุข เมื่อพิจารณาพฤติกรรมหลีกเลี่ยงอบายมุขรายด้านพบว่า ตัวแปรเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมหลีกเลี่ยงอบายมุขเป็นตัวทำนายสำคัญของพฤติกรรมหลีกเลี่ยงอบายมุขด้านการไม่ดื่มสุราของมึนเมา ด้านการไม่เล่นการพนัน และด้านการไม่คบคนชั่ว ส่วนตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองเป็นตัวทำนายสำคัญของพฤติกรรมหลีกเลี่ยงอบายมุขด้านไม่เที่ยวคูการละเล่น และด้านการไม่เกียจคร้าน และตัวแปรอิทธิพลจากสื่อเป็นตัวทำนายสำคัญของพฤติกรรมหลีกเลี่ยงอบายมุขด้านการไม่เที่ยวกลางคืน

คำสำคัญ : อบายมุข / การหลีกเลี่ยงอบายมุข / อบายมุข 6

Abstract

This journal is a part of research study in Social and Psychological Factors related to Temptation Avoidance Behaviors of Students in Secondary School in The North - East Region. The purposes of this comparative correlation research were to study the predictive power on Temptation Avoidance Behavior by Social Factors and Psychological Factors in overall group and biosocial group. The samples consisted of 742. The research consisted of 1 instrument (8 parts), which were in the form summated rating scales.

The reliability with alpha coefficients was .738 - .925. The data were analyzed by Stepwise Multiple analysis.

The results founded 1) Independent factors are Positive attitude toward Temptation Avoidance Behavior could predicted the Temptation Avoidance Behavior in do not drink alcohols factor, do not gambling factor and do not associate with wicked factor, 2) The Future - orientation and Self-control traits could predicted the Temptation Avoidance Behavior in do not watch recreation factor and do not lazy factor, and 3) Influence of medias could predicted the Temptation Avoidance Behavior in do not hangout at night factor.

Keywords: Temptation Avoidance / Attitude / Self-control

บทนำ

ในปัจจุบันอบายมุขได้เข้ามามีความเกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชนไทยเป็นอย่างมาก ดังการศึกษาสถานการณ์ของอบายมุขพบว่าในกลุ่มเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับอบายมุขมากขึ้น เห็นได้จากการศึกษาของ พินิจ ลาภชนานนท์ และคนอื่น ๆ (2554) ได้ศึกษาสถานการณ์อบายมุข ด้านการพนัน พบว่าทั่วประเทศมีนักพนันถึง 32 ล้านคน โดยกลุ่มที่มีแนวโน้มที่จะเล่นการพนันมากขึ้นคือกลุ่มเยาวชน เช่นเดียวกับการรายงานสถิติการจับกุมคดีการพนันทั่วประเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในปี 2553 ที่มีผู้ถูกจับกุมในคดีการพนันทั่วประเทศจำนวน 163,553 คน ซึ่งกลุ่มที่มีแนวโน้มที่จะตกเป็นทาสของอบายมุขเป็นกลุ่มของเยาวชน โดยกลุ่มเด็กและเยาวชนที่พบว่ามีกรยุ่งเกี่ยวกับอบายมุขมากที่สุดพบในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังการศึกษาของกระทรวงวัฒนธรรมและสถาบันรามจิตติ (2548) ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับอบายมุขด้านการดื่มสุราของมีเมาและด้านการพนันพบว่าเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความถี่ในการดื่มสุราและการเล่นการพนันมากกว่าเยาวชนในภาคอื่นๆ สอดคล้องกับรายงานการจับกุมคดีการพนันของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2553 ที่มีสถิติผู้ถูกจับกุมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุดในประเทศ จำนวน 62,831 คน

จะเห็นได้ว่าอบายมุขเป็นจุดเริ่มต้นของการเกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะอบายมุขในกลุ่มเด็กและเยาวชน ดังนั้นการปลูกฝังพฤติกรรมหลีกเลี่ยงอบายมุขจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้บุคคลกลุ่มนี้ไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข และเกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น การมีพฤติกรรมการเรียนดี การประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี เป็นต้น การที่เด็กและเยาวชนจะมีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงอบายมุขนั้นมาจากหลากหลายสาเหตุปัจจัยด้วยกัน ดังที่ จิตรภูยาน เอี่ยมอึ้ง (2549) ที่ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรม การควบคุมตนเองไม่ให้เกี่ยวข้องกับอบายมุข พบว่าความสัมพันธ์ในครอบครัว แรงสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน มโนภาพแห่งตน แรงสนับสนุนทางสังคมจากครู สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการควบคุมตนเองไม่ให้เกี่ยวข้องกับอบายมุขได้ ร้อยละ 28 นอกจากนี้ นรินทร์ คำโพธิ์ (2550) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการต้านทานการเล่นพนันฟุตบอล พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมต่อต้านการเล่นพนันฟุตบอล ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมต่อต้านการเล่นพนันฟุตบอล สถานการณ์เสี่ยงต่อการเล่นการพนัน และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับพฤติกรรมอบายมุขในช่วงต้น ซึ่งชี้ให้เห็นถึงช่องว่างในการศึกษาโดยส่วนใหญ่มุ่งศึกษาพฤติกรรมอบายมุขในด้านย่อยมากกว่าอบายมุขในด้านรวม และศึกษาในกลุ่มเด็กและเยาวชนในโรงเรียนทั่วไปมากกว่าโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาหาปัจจัยสำคัญของลักษณะทางสังคมและลักษณะทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมหลักเลี้ยวอบายมุขของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยทำการศึกษาพฤติกรรมหลักเลี้ยวอบายมุข ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ การไม่ดื่มสุราของมึนเมา การไม่เที่ยวกลางคืน การไม่เที่ยวดูการละเล่น การไม่เล่นการพนัน การไม่คบคนชั่ว และการไม่เกียจคร้านการทำงาน ทำการศึกษาในโรงเรียนการกุศลของวัดฯ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไป สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นภูมิภาคที่มีสถานการณ์การแพร่ระบาดของอบายมุขมากที่สุด โดยใช้วิธีคิดตามหลักพุทธธรรม (พระพรหมคุณาภรณ์. 2551) เป็นกรอบในการประมวลเอกสารสาเหตุการเกิดพฤติกรรมหลักเลี้ยวอบายมุข สอดคล้องกับการศึกษาในเชิงพฤติกรรมศาสตร์ที่เป็นสหวิทยาการ ทำการศึกษาทั้งลักษณะทางสังคมและลักษณะทางจิตที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเพื่อร่วมกันทำนายและอธิบายพฤติกรรมหลักเลี้ยวอบายมุขได้ชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังได้ทำการศึกษาลักษณะชีวสังคมประกอบด้วย เพศ ขนาดโรงเรียน ประเภทโรงเรียน และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ร่วมด้วย ผู้วิจัยคาดหมายว่าการวิจัยนี้จะช่วยบ่งชี้ปัจจัยเชิงสาเหตุสำคัญแบบบูรณาการที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างและป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อค้นหาตัวทำนายสำคัญและอำนาจการทำนายพฤติกรรมหลักเลี้ยวอบายมุขด้วยลักษณะทางสังคม และลักษณะทางจิตทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยตามลักษณะชีวสังคม

สมมติฐานการวิจัย

ลักษณะทางสังคม (การอบรมเลี้ยงดูตามแนวพุทธ สภาพแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน อิทธิพลจากสื่อ) และลักษณะทางจิต (เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมหลักเลี้ยวอบายมุข ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุม วิธีคิดแบบคุณค่าแท้ คุณค่าเทียม) สามารถทำนายพฤติกรรมหลักเลี้ยวอบายมุขทั้งในด้านรวมและด้านย่อย (การไม่ดื่มสุราของมึนเมา การไม่เที่ยวกลางคืน การไม่เที่ยวดูการละเล่น การไม่เล่นการพนัน การไม่คบคนชั่ว การไม่เกียจคร้าน) ได้อย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยตามลักษณะชีวสังคม

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 3 โรงเรียน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 385 คน และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไป สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 3 โรงเรียน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 357 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 742 คน

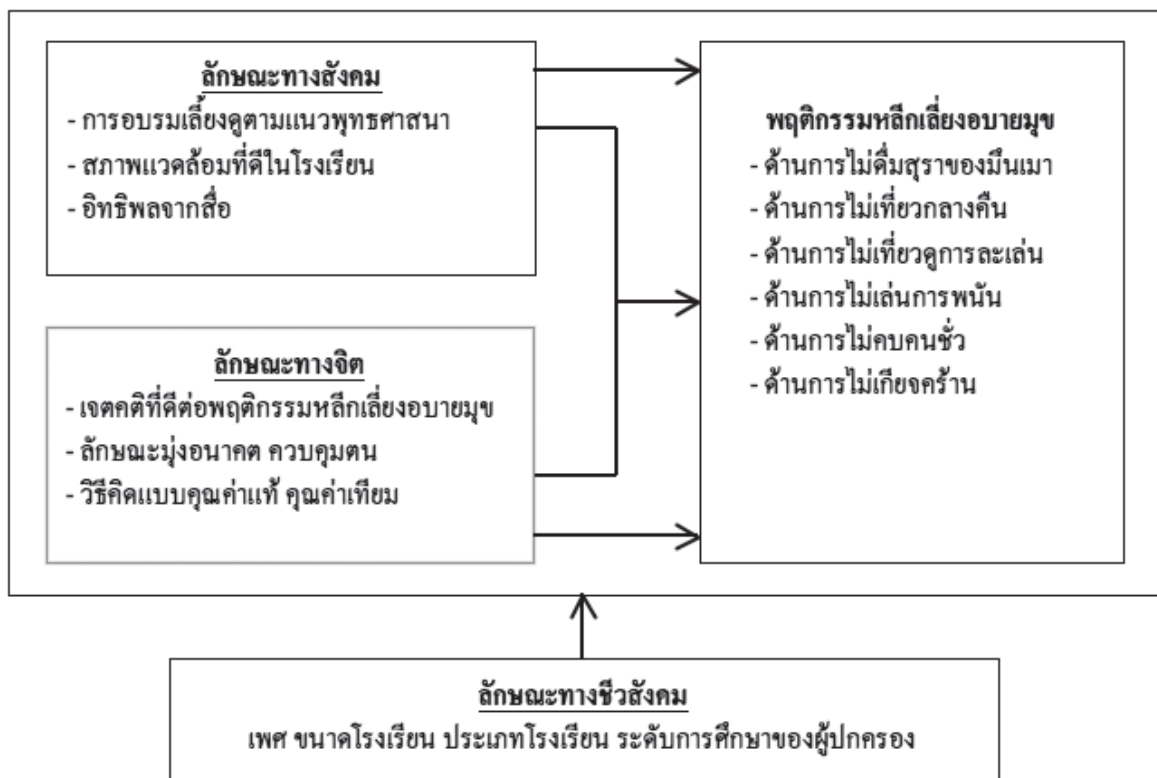
2. ขอบเขตตัวแปร

การศึกษาครั้งนี้มีตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมหลักเลี้ยวอบายมุข 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการไม่ดื่มสุราของมึนเมา ด้านการไม่เที่ยวกลางคืน ด้านการไม่เที่ยวดูการละเล่น ด้านการไม่เล่นการพนัน ด้านการไม่คบคนชั่ว และด้านการไม่เกียจคร้าน ตัวแปรต้นประกอบด้วยลักษณะทางสังคม (การอบรมเลี้ยงดูตามแนวพุทธสภาพแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน อิทธิพลจากสื่อ) และลักษณะทางจิต (เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมหลักเลี้ยวอบายมุข ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน วิธีคิดแบบคุณค่าแท้คุณค่าเทียม) และตัวแปรแบ่งกลุ่มคือ ลักษณะชีวสังคม ประกอบด้วย เพศ (ชาย หญิง) ขนาดโรงเรียน (เล็ก กลาง ใหญ่) ประเภทโรงเรียน (การกุศล ทัวไป) และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง (ไม่ได้เรียน ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ปริญญาตรี)

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดหลักการทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้วิธีคิดตามหลักพุทธธรรม (พระพรหมคุณาภรณ์. 2551: 2-21) มาเป็นแนวทางการวิเคราะห์สาเหตุพฤติกรรมของบุคคล โดยวิธีคิดตามหลักพุทธธรรมได้กล่าวว่า กระบวนการศึกษาภายในตัวบุคคลจะเริ่มต้นและดำเนินไปได้ต้องอาศัยความสัมพันธหรือปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมซึ่งคืออิทธิพลจากภายนอกเป็นแรงผลักดัน ถ้าบุคคลได้รับการถ่ายทอด แนะนำชักจูง เรียนรู้จากแหล่งความรู้ ความคิดที่ถูกต้อง ก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้และเกิดพฤติกรรมที่ดีงาม ดังนั้น ในทางพระพุทธศาสนาจึงได้อธิบายสาเหตุของการเรียนรู้และการเกิดพฤติกรรมไว้ใน 2 ลักษณะ ที่มีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน ได้แก่ ลักษณะทางสังคม และลักษณะทางจิต จึงสามารถสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมหลักเลียงอบายมุข มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้ นรินทร์ คำโพธิ์ (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเล่นการพนันฟุตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าปัจจัยทางจิตและปัจจัยทางสังคม สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเล่นการพนันฟุตบอลได้ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย โดยในกลุ่มสามารถทำนายได้ร้อยละ 55 โดยมีตัวทำนายสำคัญคือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเล่นการพนันฟุตบอล ซึ่งสามารถทำนายได้ในลำดับที่ 1 ทั้งกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย รองลงมาคือ สถานการณ์เสี่ยงต่อการเล่นการพนัน และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ตามลำดับ ส่วน พรพิมล วรวิมลพิรุฑพงศ์ และสงคราม เชาวนศิลป์ (2551) ได้ศึกษาปัจจัยในการทำนายพฤติกรรมหลักเลียงการดื่มสุราของนักศึกษา พบว่าปัจจัยด้านลักษณะทางจิตและปัจจัยด้านสถานการณ์ สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมหลักเลียงการดื่มสุราได้ร้อยละ 41 โดยมีตัวทำนายสำคัญคือ การปฏิบัติทางพุทธศาสนา และการควบคุมตน ตามลำดับ นอกจากนี้ ชงชัย ภู่วิริยะ (2551) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการใช้สารเสพติดของนักเรียน พบว่าการได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว การได้รับการสนับสนุนแนะนำจากครู อาจารย์ เพื่อน การได้รับข้อมูลข่าวสาร สื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับยาเสพติด และทักษะการปฏิเสธการใช้สารเสพติด สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมป้องกันการใช้สารเสพติดได้ร้อยละ 44 จะเห็นได้ว่างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมหลักเลียงอบายมุขในช่วงต้น ส่วนมากมุ่งศึกษาอบายมุขในด้านย่อยมากกว่าอบายมุขในด้านรวม ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมองเห็นช่องว่างในการศึกษาและสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมหลักเลียงอบายมุข ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ค้าการไม่ดื่มสุราของมีนเมา ค้าการไม่เที่ยวกลางคืน ค้าการไม่เที่ยวดูการละเล่น ค้าการไม่เล่นการพนัน ค้าการไม่คบคนชั่ว และค้าการไม่เกียจคร้าน กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไป สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณเพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น ได้แก่ ลักษณะทางสังคม และลักษณะทางจิต กับตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมหลักเลียงอบายมุข 6 ด้าน โดยมีลักษณะชีวสังคมเป็นตัวแปรแบ่งกลุ่ม ซึ่งเป็นการศึกษาที่เป็นสหวิทยาการตามแนวทางการศึกษาเชิงพฤติกรรมศาสตร์

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น 8 ตอน มีลักษณะเป็นมาตรวัดประเมินค่า 6 ระดับ จำนวน 116 ข้อ มีความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาระหว่าง .738 - .925

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percent) และใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้น (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัย

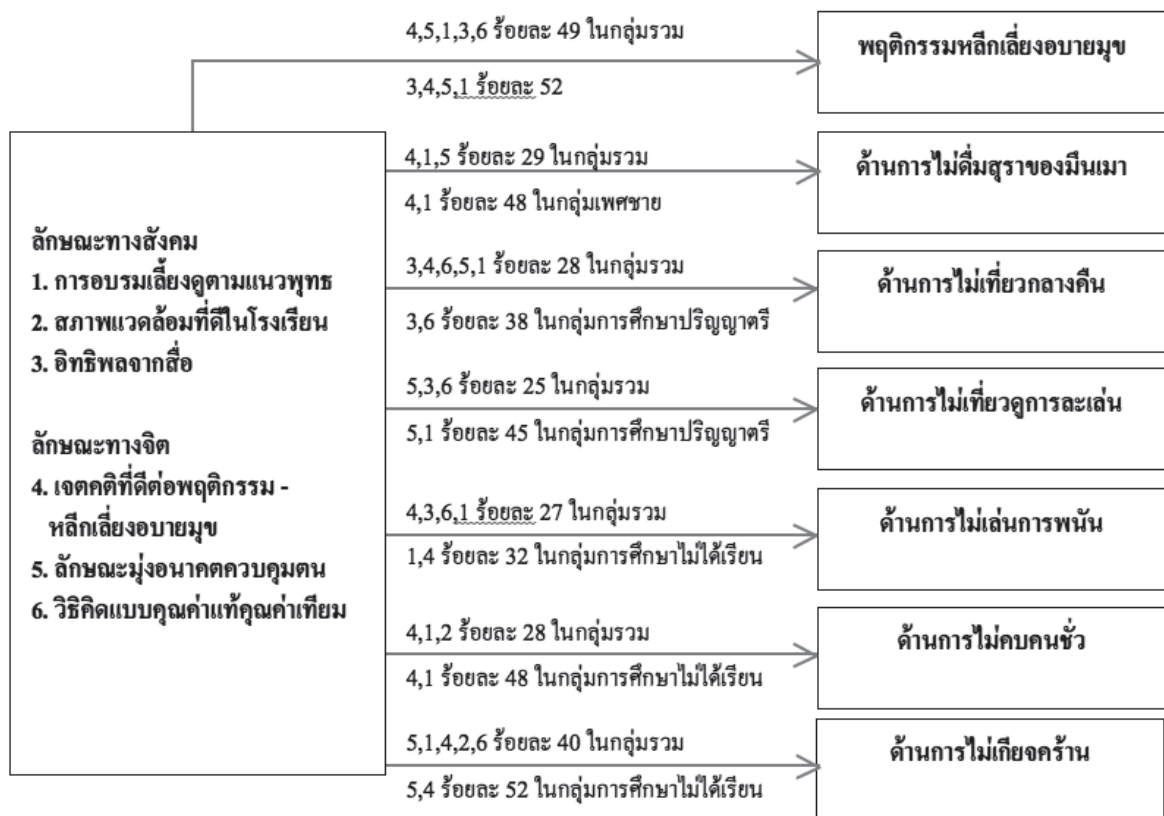
ในส่วนนี้จะนำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นของพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุขด้านรวมและด้านย่อย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้มีจำนวน 742 คน เป็นชาย 330 คน คิดเป็นร้อยละ 44.47 เป็นหญิง 412 คน คิดเป็นร้อยละ 55.53 จำแนกตามประเภทโรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนการกุศลของวัดฯ 3 โรงเรียน จำนวน 385 คน คิดเป็นร้อยละ 51.89 และโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไป 3 โรงเรียน จำนวน 357 คน คิดเป็นร้อยละ 48.11 จำแนกตามขนาดโรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนขนาดใหญ่ 2 โรงเรียน จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 32.61 โรงเรียนขนาดกลาง 2 โรงเรียน จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 32.35 และโรงเรียนขนาดเล็ก 2 โรงเรียน จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 35.04 และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ของนักเรียนมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษามากที่สุด จำนวน 404 คน คิดเป็นร้อยละ 54.45 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 34.90 ระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 5.39 และไม่ได้เรียน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

2. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นของพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุขด้านรวมและด้านย่อย เมื่อพิจารณาจากภาพประกอบ 2 พบว่า

2.1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นของพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุข ในกลุ่มรวมตัวแปรที่ทำนายพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 5 ตัวแปร สามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 49 โดยตัวแปรที่เข้าทำนายได้ในลำดับที่ 1 ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุข (Beta .31) เมื่อพิจารณากลุ่มย่อย 11 กลุ่ม พบว่า กลุ่มย่อยที่มีค่าการทำนายสูงสุด คือ กลุ่มการศึกษาของผู้ปกครองระดับมัธยมศึกษา มีจำนวน 4 ตัวแปร สามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 52 โดยตัวแปรที่เข้าทำนายได้ในลำดับที่ 1 ได้แก่ อิทธิพลจากสื่อ (Beta -.27)

ภาพประกอบ 2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้น
ของพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุขด้านรวม และด้านย่อย

2.2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นของพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุขด้านการไม่ดื่มสุราของมึนเมา ใน กลุ่มรวม ตัวแปรที่ทำนายพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุขด้านการไม่ดื่มสุราของมึนเมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 ตัวแปร สามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 29 โดยตัวแปรที่เข้าทำนายได้ในลำดับที่ 1 ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุข (Beta .33) เมื่อพิจารณากลุ่มย่อย 11 กลุ่ม พบว่า กลุ่มย่อยที่มีค่าการทำนายสูงสุด คือ กลุ่มเพศชาย มีจำนวน 2 ตัวแปร สามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 48 โดยตัวแปรที่เข้าทำนายได้ในลำดับที่ 1 ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุข (Beta .34)

2.3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นของพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุขด้านการไม่เที่ยวกลางคืน ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย พบว่า ใน กลุ่มรวม ตัวแปรที่ทำนายพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุขด้านการไม่เที่ยวกลางคืน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 5 ตัวแปร สามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 28 โดยตัวแปรที่เข้าทำนายได้ในลำดับที่ 1 ได้แก่ อิทธิพลจากสื่อ (Beta -.18) เมื่อพิจารณา กลุ่มย่อย 11 กลุ่ม พบว่า กลุ่มย่อยที่มีค่าการทำนายสูงสุด คือ กลุ่มการศึกษาของผู้ปกครองระดับปริญญาตรี มีจำนวน 2 ตัวแปร สามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 38 โดยตัวแปรที่เข้าทำนายได้ในลำดับที่ 1 ได้แก่ อิทธิพลจากสื่อ (Beta -.42)

2.4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นของพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุขด้าน

การไม่เที่ยวดูการละเล่น ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย พบว่า ใน กลุ่มรวม ตัวแปรที่ทำนายพฤติกรรมหลัก เลี้ยงอบายมุขด้านการไม่เที่ยวดูการละเล่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 ตัวแปร สามารถ ร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 25 โดยตัวแปรที่เข้าทำนายได้ในลำดับที่ 1 ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตความคุมตน (Beta .23) เมื่อพิจารณากลุ่มย่อย 11 กลุ่ม พบว่า กลุ่มย่อยที่มีค่าการทำนายสูงสุด คือ กลุ่มการศึกษาของผู้ปกครองระดับปริญญาตรี มีจำนวน 2 ตัวแปร สามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 45 โดยตัวแปรที่เข้าทำนาย ได้ในลำดับที่ 1 ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตความคุมตน (Beta .55)

2.5 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นของพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุขด้านการไม่เล่นการพนัน ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย พบว่า ใน กลุ่มรวม ตัวแปรที่ทำนายพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุขด้านการไม่เล่นการพนัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 ตัวแปร สามารถร่วมกัน ทำนายได้ร้อยละ 27 โดยตัวแปรที่เข้าทำนายได้ในลำดับที่ 1 ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุข (Beta .33) เมื่อพิจารณากลุ่มย่อย 11 กลุ่ม พบว่า กลุ่มย่อยที่มีค่าการทำนายสูงสุด คือ กลุ่มการศึกษาของผู้ปกครองระดับไม่ได้อ่าน มีจำนวน 2 ตัวแปร สามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 49 โดยตัวแปรที่เข้าทำนาย ได้ในลำดับที่ 1 ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูตามแนวพุทธศาสนา (Beta .41)

2.6 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นของพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุขด้านการไม่คบคนชั่ว ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย พบว่า ใน กลุ่มรวม ตัวแปรที่ทำนายพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุขด้านการไม่คบคนชั่ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 ตัวแปร สามารถร่วมกันทำนายได้ ร้อยละ 28 โดยตัวแปรที่เข้าทำนายได้ในลำดับที่ 1 ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุข (Beta .34) เมื่อพิจารณากลุ่มย่อย 11 กลุ่ม พบว่า กลุ่มย่อยที่มีค่าการทำนายสูงสุด คือ กลุ่มการศึกษาของผู้ปกครอง ระดับไม่ได้อ่าน มีจำนวน 2 ตัวแปร สามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 48 โดยตัวแปรที่เข้าทำนายได้ในลำดับ ที่ 1 ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุข (Beta .43)

2.7 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นของพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุขด้านการไม่เกียจคร้าน ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย พบว่า ใน กลุ่มรวม ตัวแปรที่ทำนายพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุขด้านการไม่เกียจคร้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 5 ตัวแปร สามารถร่วมกัน ทำนายได้ร้อยละ 40 โดยตัวแปรที่เข้าทำนายได้ในลำดับที่ 1 ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (Beta .32) เมื่อพิจารณากลุ่มย่อย 11 กลุ่ม พบว่า กลุ่มย่อยที่มีค่าการทำนายสูงสุด คือ กลุ่มการศึกษาของผู้ปกครองระดับ ไม่ได้อ่าน มีจำนวน 2 ตัวแปร สามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 52 โดยตัวแปรที่เข้าทำนายได้ในลำดับที่ 1 ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (Beta .51)

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นของพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุขด้านรวม และด้านย่อย 6 ด้าน พบว่า ตัวแปรที่เป็นตัวทำนายสำคัญในการทำนายพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุขด้านรวม ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุข เมื่อพิจารณาพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุขรายด้านพบว่า ตัวแปรเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุขเป็นตัวทำนายสำคัญของพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุข ด้านการไม่ดื่มสุราของมีนเมา ด้านการไม่เล่นการพนัน และด้านการไม่คบคนชั่ว ส่วนตัวแปรลักษณะ มุ่งอนาคตควบคุมตนเป็นตัวทำนายสำคัญของพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุขด้านการไม่เที่ยวดูการละเล่น และ ด้านการไม่เกียจคร้าน และตัวแปรอิทธิพลจากสื่อเป็นตัวทำนายสำคัญของพฤติกรรมหลักเลี้ยงอบายมุข ด้านการไม่เที่ยวกลางคืน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ตัวแปรในกลุ่มลักษณะทางจิตที่สำคัญ ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมหลักเลี้ยวอบายมุข และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมหลักเลี้ยวอบายมุข เป็นตัวทำนายสำคัญที่เข้าสู่สมการเป็นอันดับแรก ๆ และอันดับรองลงมาในการทำนายพฤติกรรมหลักเลี้ยวอบายมุขด้านรวม และด้านย่อยทุกด้าน ซึ่งพบผลในกลุ่มรวม และเกือบทุกกลุ่มย่อย ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับผลการศึกษา ดังเช่น งานวิจัยของ นรินทร์ คำโพธิ์ (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการต้านทานการเล่นการพนันฟุตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการต้านทานการเล่นการพนันฟุตบอล เป็นตัวทำนายสำคัญในอันดับแรกทั้งในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย ซึ่งในกลุ่มรวมสามารถทำนายได้ร้อยละ 55 สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพัชร ศิริอินทราท (2550) ได้ศึกษาความสามารถในการพยากรณ์ของเจตคติต่อการหลีกเลี่ยงการสูบบุหรี่และความฉลาดทางอารมณ์ที่มีต่อพฤติกรรมหลักเลี้ยวการสูบบุหรี่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า เจตคติต่อพฤติกรรมหลักเลี้ยวการสูบบุหรี่และความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งเป็นตัวทำนายสำคัญ สามารถทำนายพฤติกรรมหลักเลี้ยวการสูบบุหรี่ได้ร้อยละ 62 เห็นได้ว่า เจตคติ เป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคล เนื่องจากเจตคติ คือ จิตลักษณะประเภทหนึ่งของบุคคล ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้เชิงประเมินค่าต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่ามีประโยชน์หรือโทษและทำให้เกิดความรู้สึกโน้มน้าวไปยังทางชอบหรือไม่ชอบ ความพอใจหรือไม่พอใจหรือเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งของ สิ่งมีชีวิต หรือสถานการณ์ต่าง ๆ (งามตา วณิชานนท์, 2545) ด้วยเหตุนี้ เจตคติ จึงเป็นสิ่งสำคัญเมื่อนักเรียนเกิดความเห็นว่าการหลักเลี้ยวอบายมุขนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง นักเรียนก็จะมีความรู้สึกพอใจ คำนึงถึงประโยชน์และปฏิบัติตนห่างไกลจากอบายมุขต่าง ๆ

1.2 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เป็นตัวทำนายสำคัญที่เข้าสู่สมการเป็นอันดับแรก ๆ และอันดับรองลงมาในการทำนายพฤติกรรมหลักเลี้ยวอบายมุขด้านรวม และด้านย่อยทุกด้าน ซึ่งพบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยบางกลุ่ม ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับผลการศึกษา ดังเช่น งานวิจัยของ วันวิสา ศรีระศาสตร์ (2554) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุด้านสถานการณ์ทางสังคม และการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียนหญิง พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เป็นตัวทำนายอันดับแรกในการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยด้านการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 11 กลุ่ม ทำนายได้ร้อยละ 38 ถึง 51 สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เป็นตัวทำนายสำคัญอันดับแรกในการทำนายพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงด้านพฤติกรรมกรออมในกลุ่มรวม ทำนายได้ร้อยละ 33 ซึ่งนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนนั้น คือ นักเรียนที่มีความสามารถในการคาดการณ์ไกลถึงเห็นถึงผลของสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง ให้ความสำคัญกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต พร้อมทั้งมีความสามารถในการยับยั้งพฤติกรรมของตนเอง คำนึงถึงความถูกต้องรู้จักแยกแยะผิดชอบชั่วดี และสามารถนำตนเองไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ด้วยความอดทนและพยายาม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ปัจฉนิค, 2520) กล่าวคือ เมื่อนักเรียนเล็งเห็นว่าอบายมุขเป็นสิ่งที่ผิดศีลธรรม เป็นสิ่งที่ไม่ควรเข้าไป

ยุ่งเกี่ยว นักเรียนก็จะปฏิบัติโดยมุ่งมั่นเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ เมื่อนักเรียนมีลักษณะมุ่งอนาคต ความมุ่งมั่นแล้วนักเรียนจะมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์อื่นๆ ตามมา

2. ตัวแปรในกลุ่มลักษณะทางสังคมที่สำคัญ ได้แก่ อิทธิพลจากสื่อ เป็นตัวทำนายสำคัญที่เข้าสู่สมการเป็นอันดับแรกๆ และอันดับรองลงมาในการทำนายพฤติกรรมหลักเลี้ยวรอบาามุขด้านรวม และด้านย่อยเกือบทุกด้าน (ยกเว้นด้านการไม่เกียจคร้าน) ซึ่งพบผลในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยบางกลุ่ม ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับผลการศึกษา ดังเช่น งานวิจัยของ ลินดา สุวรรณดี (2543) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลดปริมาณขยะของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรณรงค์ พบว่า การรับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม เป็นตัวทำนายสำคัญอันดับแรกในการทำนายพฤติกรรมการลดปริมาณขยะด้านหลักเลี้ยวการสร้างขยะ ทำนายได้ร้อยละ 52 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมาลี สวรสอาด (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร พบว่า การรับรู้ข่าวสารด้านเพศจากสื่อมวลชน เป็นตัวทำนายอันดับแรกในการทำนายความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ในกลุ่มรวม ทำนายได้ร้อยละ 71 นอกจากนี้ยังเข้าสู่สมการทำนายเป็นอันดับแรกในทุกกลุ่มย่อย จะเห็นได้ว่า อิทธิพลจากสื่อ มีความสำคัญต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ขึ้นอยู่กับการเลือกรับสื่อของแต่ละบุคคล เพราะสื่อทำหน้าที่สร้างพฤติกรรมใหม่ให้เกิดขึ้น ส่งเสริมพฤติกรรมที่มีอยู่ให้ดีขึ้น และทำหน้าที่ยับยั้งการเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ให้ลดน้อยลงหรือไม่ให้เกิดขึ้นเลย หากบุคคลเลือกรับสื่อที่ดีก็จะทำให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ในทำนองเดียวกัน หากบุคคลเลือกรับสื่อที่ไม่ดีก็จะทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2553) ในทำนองเดียวกัน หากนักเรียนได้รับอิทธิพลจากสื่อทางลบน้อยนักเรียนก็จะมีพฤติกรรมหลักเลี้ยวรอบาามุขหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่าง ๆ มาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้งาน

1.1 ตัวแปรเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมหลักเลี้ยวรอบาามุข เป็นตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายพฤติกรรมหลักเลี้ยวรอบาามุขด้านการไม่ดื่มสุราของมึนเมา ด้านการไม่เล่นการพนัน และด้านการไม่คบคนชั่วได้ในลำดับแรกๆ ซึ่งเจตคติเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล ดังนั้นควรส่งเสริมและพัฒนานักเรียนโดยผู้ปกครองควรเป็นแบบอย่างที่ดี หลักเลี้ยวการดื่มมึนเมา และไม่เล่นการพนัน พร้อมทั้งสอนให้นักเรียนเลือกคบเพื่อนที่ดี นอกจากนี้โรงเรียนควรยังสามารถช่วยส่งเสริมนักเรียนให้เกิดเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมหลักเลี้ยวรอบาามุขได้ เช่น การจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับอบาามุข หรือการสอดแทรกผลกระทบของการยุ่งเกี่ยวกับอบาามุขไว้ในชั่วโมงการเรียนการสอน เป็นต้น

1.2 ตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เป็นตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายพฤติกรรมหลักเลี้ยวรอบาามุขด้านไม่เที่ยวดูการละเล่น และด้านการไม่เกียจคร้าน ได้ในลำดับแรก ๆ ดังนั้น ผู้ปกครองและโรงเรียนควรส่งเสริมให้นักเรียนมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เช่น ผู้ปกครองอาจทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กนักเรียน โดยการไม่ลื้มเลิกเป้าหมายถึงแม้จะเจออุปสรรค มีความอดทนแม้การไปสู่เป้าหมายจะยากลำบาก เป็นต้น โรงเรียน อาจนำแบบอย่างนักเรียนที่มีความมุ่งมั่นอดทนต่อการเรียนจนประสบผลสำเร็จ มาสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียน หรือการเสริมแรง เช่น การชมเชย ยกย่อง เมื่อนักเรียนมีความเพียรพยายาม มีความอดทน เป็นต้น

1.3 ตัวแปรอิทธิพลจากสื่อเป็นตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายพฤติกรรมหลักเลี้ยวอบายมุขด้านการไม่เที่ยวกลางคืน ได้ในลำดับแรก ๆ ดังนั้นควรส่งเสริมและพัฒนานักเรียนโดย ในขณะที่อยู่บ้าน ผู้ปกครองควรแนะนำให้นักเรียนรู้จักเลือกรับสื่อที่เหมาะสม เช่น ไม่ควรปล่อยให้เด็กดูรายการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอบายมุข เมื่อนักเรียนรับสื่อที่ไม่เหมาะสมก็ว่ากล่าวตักเตือนด้วยเหตุผลเป็นต้น โรงเรียนควรส่งเสริมให้นักเรียนสามารถแยกแยะได้ระหว่างสื่อที่ดีและไม่ดี เช่น นำเนื้อหาจากสื่อ มาเป็นบทเรียนเพื่อให้นักเรียนวิเคราะห์ว่าสื่อใดควรนำมาปรับใช้หรือนำมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตได้ เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 จากผลการศึกษา ควรนำตัวแปรลักษณะทางจิต เช่น เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมหลักเลี้ยวอบายมุข ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ไปสร้างโปรแกรมหรือทำชุดฝึกอบรม ส่วนลักษณะทางสังคม อาจนำไปศึกษาต่อในลักษณะการวิจัยเชิงทดลอง

2.2 ควรมีการขยายกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนประเภทอื่น เช่น โรงเรียนเอกชนอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากโรงเรียนการกุศลของวัด หรือศึกษาในภูมิภาคอื่นเพิ่มเติม และขยายกลุ่มตัวอย่างในระดับการศึกษาอื่น เช่น ศึกษาในกลุ่มนักเรียนระดับประถมศึกษา ระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยด้วยระเบียบวิธีวิจัยรูปแบบอื่น เช่น การวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) การใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพกับโรงเรียนที่นักเรียนมีพฤติกรรมหลักเลี้ยวอบายมุข ซึ่งเป็นต้นแบบที่ดี (Best Practice) หรือใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) เพื่อพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างพฤติกรรมหลักเลี้ยวอบายมุขในสถานศึกษา โดยอาศัยความร่วมมือของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับต่าง ๆ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงวัฒนธรรมและสถาบันรามจิตติ. (2548). โครงการวิจัยเชิงสำรวจวัฒนธรรมการใช้ชีวิตเยาวชน

เรื่อง ชีวิตกับความเสี่ยง : การศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติต่อเหล้า บุหรี่ การพนัน และ

ความรุนแรงของเยาวชน. สืบค้นเมื่อ ตุลาคม 20, 2556, จาก [http://www.ramajitti.com/info.](http://www.ramajitti.com/info.php?cate=TWpjPQ==)

[http://www.ramajitti.com/info.](http://www.ramajitti.com/info.php?cate=TWpjPQ==)

งามตา วณินทานนท์. (2545). การถ่ายทอดทางสังคมกับพัฒนาการของมนุษย์เอกสารคำสอน

วิชา วป 581. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จิตรภูยานี เอี่ยมอ้าย. (2549). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการควบคุมตนเองไม่ให้อยู่เกี่ยวข้องกับอบายมุขของ

นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี. ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาจิตวิทยาชุมชน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ. (2551). ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของ

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง.

ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ธงชัย ภูลวิริยะ. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันการใช้สารเสพติดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3-4

อำเภอสี่กิ้ว จังหวัดนครราชสีมา. ปรินญาสาธรรณสุขศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาการพัฒนาศาสนาชุมชน คณะสาธรรณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

- นรินทร์ คำโพธิ์. (2550). ปัจจัยทางสังคม ลักษณะทางจิต ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการด้านทานการเล่นการพนันฟุตบอลในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). (2551). วิธีคิดตามหลักพุทธธรรม. กรุงเทพฯ: ศยาม.
- _____. (2554). พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลธรรม. กรุงเทพฯ: สหธรรมิก จำกัด.
- พรพิมล วรภูมิพุทธพงศ์ และสงคราม เขาวนศิลป์. (2551). โครงการวิจัยเรื่องปัจจัยด้านจิตสังคมในการพยากรณ์พฤติกรรมหลักเลี่ยงการดื่มแอลกอฮอล์ในนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรพัชร ศิริอิทธาท. (2550). ความสามารถในการพยากรณ์ของทัศนคติต่อการหลักเลี่ยงการสูบบุหรี่และความฉลาดทางอารมณ์ที่มีต่อพฤติกรรมการหลักเลี่ยงการสูบบุหรี่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการปรึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พินิจ ลาภานานนท์ และคนอื่น ๆ. (2554). การศึกษาสถานการณ์ พฤติกรรม และผลกระทบการพนันในประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ ตุลาคม 20, 2556, จาก http://www.gamblingstudyth.org/document_research/21/2/4/เอกสารเผยแพร่ งานวิจัยการศึกษาศถานการณ์พฤติกรรม และผลกระทบการพนันในประเทศไทย.
- ลินดา สุวรรณดี. (2543). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลดปริมาณขยะของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณ. ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วันวิสา สรีระศาสตร์. (2554). ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านสถานการณ์ทางสังคมและการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียนหญิงในโรงเรียนที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย. ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุมาลี สวยศอด. (2550). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร. ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2553). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.